

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 18/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 30. augusta 2001 predbežne prerokoval návrh Ing. V. S., bytom B., na začatie konania o súlade ustanovenia § 2 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 305/1999 Z. z. o zmiernení niektorých krívd osobám deportovaným do nacistických koncentračných táborov a zajateckých táborov s Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 125 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. V. S. na začatie konania o súlade právnych predpisov o d m i e t a ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. júna 2001 doručené podanie Ing. V. S. (ďalej len „navrhovateľ“) označené ako „Ústavná sťažnosť proti § 2 ods. 5 zákona č. 305/99 Z. z.“, v ktorom navrhovateľ ako fyzická osoba žiadal, aby ústavný súd preskúmal súlad ustanovenia § 2 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 305/1999 Z. z. o zmiernení niektorých krívd osobám deportovaným do nacistických koncentračných táborov a zajateckých táborov (ďalej len „zákon o zmiernení krívd“) s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), lebo „porušuje moje základné

právo zabezpečené v čl. 20 zákona č. 460/1992 Z. z. (ústava SR), ďalej v čl. 11 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. (Listina základných práv a slobôd), ktorý článok mi priznáva, ako dedičovi, dedit' práva, ktoré zákon priznal mojej zosnulej manželke a to v § 2 ods. 1, 2, 3 zákona č. 305/99 Z. z.“

Aj keď sa navrhovateľ dovoľával ochrany základného práva prostredníctvom iných článkov ústavy „v súlade s ustanovením čl. 127 zákona č. 460/92 Z. z., ďalej s ustanovením § 18 ods. 1 písmeno f), ako aj s ustanovením ods. 2 zákona č. 38/93 Z. z. podávam ústavnú sťažnosť proti Národnej rade Slovenskej republiky pre vydanie ods. 5 § 2 zákona č. 305/99 Z. z.“, z obsahu podania a jeho petitu „žiadam Ústavný súd, aby zabezpečil odstránenie odchýlky, ktorú hore uvádzam a citujem, realizáciou ktorej som ukrátený na svojich právach“ ústavný súd usúdil, že navrhovateľ sa domáha vyslovenia nesúladu vyššie uvedeného zákona s ústavou (čl. 125 písm. a) ústavy), a tým dosiahnutia straty účinnosti jeho podaním napadnutého ustanovenia.

Plénum ústavného súdu predbežne prerokovalo podanie navrhovateľa a konštatovalo, že ide o návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 písm. a) ústavy, resp. § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Tento záver pléna ústavného súdu sa opiera o ustanovenie § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa obsahu, aj keď je nesprávne alebo nepresne označené. Plénum ústavného súdu sa zároveň uznieslo, že tento návrh podáva procesne neoprávnený subjekt.

Podľa čl. 130 ods. 1 ústavy a ustanovenia § 37 ods. 1 v spojení s ustanovením § 18 ods. 1 zákona o ústavnom súde môžu návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podať iba osoby taxatívne uvedené v čl. 130 ods. 1 písm. a) až e) ústavy (najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky, súd a generálny prokurátor).

Navrhovateľ medzi takéto osoby nepatrí a iné osoby, než ktoré sú uvedené v citovanom ustanovení, nie sú aktívne procesne legitimované na podanie návrhu na konanie o súlade právnych predpisov. Z uvedených dôvodov ústavný súd návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

Vady podania, ktoré neobsahovalo náležitosti požadované ustanoveniami § 20 zákona o ústavnom súde, by nebolo možné vzhľadom na dôvod jeho odmietnutia odstrániť ani výzvou ústavného súdu. Naviac, ústavný súd poznamenáva, že v zmysle ustanovenia čl. 127 ústavy (platného v čase podania predmetného návrhu) rozhoduje aj o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Rozhoduje sa na základe návrhu osôb, o ktorých práve sa malo konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 ústavy. Národná rada Slovenskej republiky medzi tam uvedené orgány nepatrí.